Протиставлення в повісті "Захар Беркут" людей честі та зрадників рідної землі. Твір 7 клас

Скільки сліз і горя зазнали квітучі простори України в минулому! Скільки злих ворогів зазіхало на багатства нашої землі! Топтали її ненажерливі монголо-татарські загарбники, забирали в полон людей. Як міг, боронився волелюбний український народ.

У повісті Івана Франка "Захар Беркут" відтворено події XIII-–XIV століть. На її сторінках ми знаходимо образи тих, хто захищав землю, а також тих, хто її зраджував.

На початку твору читач дізнається, що син громадського ватажка Захара Беркута Максим потрапив у ворожий полон. Він бився мужньо, увесь був облитий кров'ю ворогів.

Максима взяли силою й підступом, закували його в залізні пута. Захарові Беркуту важко було повірити в це.

Героїчному Максимові в повісті протиставлений Тугар Вовк – зрадник рідного краю, який пішов служити монголам. Саме ця заможна людина гірша за будь-якого ворога. Навіть дочка Тугара Вовка Мирослава, усвідомивши це, не підтримує батька. Дівчина допомагає тухольцям у їхній справедливій боротьбі. Мирослава навіть відмовляється називатися боярською дочкою, кажучи: "Тепер я не можу вважати його батьком, бо не хочу зраджувати свого краю". Симпатію в читача викликає й поведінка Мирослави в монгольському таборі. Заради кохання до Максима дівчина готова на самопожертву. Боярська дочка намагається підтримати в Максимові віру в життя, уселити в нього надію на визволення. З гордістю повідомляє Мирослава, що вона внесла свою частку в підготовку розгрому загарбників, порадивши виготовити смертоносну зброю.

Мужньо й гідно поводився в полоні Максим Беркут. Понад усе для хлопця була воля. Хлопець каже Тугарові Вовку, що життя в неволі нічого не варте, Максим тяжко переживає те, що трапилося з його рідною Тухлею. Важкі ланцюги "тиснуть його, мов залізні, холодні гадюки", "висисають усю силу з його тіла, усі думки з його мізку". Максим спостерігає, як горить його рідне селище. З радістю сприймає хлопець повідомлення про те, що монголи оточені тухольцями. Молодий Беркут з гідністю справжнього патріота відповідає, що краяни будуть битися до останнього, але не пустять ворога в гори. Максим ніколи не стане рятувати своє життя ціною зради.

Автор засуджує вчинок Тугара Вовка, який пропонує Захарові Беркуту зберегти життя сина, умовивши тухольців випустити оточених монголів з долини. Нелегко старому Захарові було прийняти вірне рішення. Звичайно, перемагають громадянські й патріотичні почуття, "Міняти одного хлопця за руїну наших сусідів – це була б ганьба, була б зрада", – ось так вирішує Захар Беркут. Зрозуміло, що Максим підтримав би подібне рішення. Хіба можна спокійно жити на білому світі, знаючи, що через твою свободу постраждали безвинні люди?

Іван Франко протиставив у повісті "Захар Беркут" людей честі та зрадників рідної землі. Письменник засуджує підступні вчинки Тугара Вовка як найтяжчий гріх, який не можна простити. Захоплення автора викликають Максим та Захар Беркути, Мирослава. Цим людям притаманні найкращі риси: чесність, мужність, порядність, почуття власної гідності, щира любов до своєї землі. Кожним рядком свого твору Іван Франко стверджує, що любов до рідного народу, до Батьківщини є найвищою чеснотою, якої може досягти

людина.